

5 Σεπτεμβρίου Παράκληση Αγίου Προφήτου Ζαχαρίου

Δί' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ
ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ψαλμός ρμβ' 142 Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου....

Καὶ εὐθὺς

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
ὀνόματι Κυρίου(τετρακίς μετα των στοίχων)

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Τὸν Ἀρχιερέα τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, τὸν τὴν Παρθένον καὶ
Ἀγνὴν Θεοτόκον, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἀγίων εἰσάγων, πόθῳ
εὐφημήσωμεν, καὶ βοήσωμεν πάντες· Ζαχαρία ἔνδοξε, ὁ πατὴρ τοῦ
Προδρόμου, πρέσβευε δεόμεθα τυχεῖν, θείου φωτισμοῦ καὶ πάντων
πταισμάτων θείαν ἄφεσιν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε...

Εἶτα ὁ Ν' Ψαλμός Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ...

.

ᾠδὴ α'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ἀκτῖσι τοῦ Πνεύματος, ταῖς φωτοφόροις πρεσβείαις σου, τὸν
νοῦν μου καταύγασον, ὅπως ὑμνήσω σου, τὴν λαμπρότητα, τοῦ βίου
Ζαχαρία, καὶ μέλψω σοι Ἅγιε, ὕμνον ἀρμόνιον.

Ἰδὼν τὸν Ἀρχάγγελον, ἐν τῷ Ναῷ ἐφесτῶτά σοι, καὶ τούτου
δεξάμενος, τὰ εὐαγγέλια, υἱὸν τέτοκας, ἐν γήρατι, Προφῆτα, Κυρίου
τὸν Πρόδρομον, θείῳ βουλήματι.

Ναῷ ὡς εἰσδέδεξαι, προσενεχθεῖσαν τὴν ἁμωμον, Παρθένον
ὠδήγησας, Αὐτὴν εἰς τὰ Ἅγια, ἀγαλλόμενος, τραφεῖναι τῶν Ἀγίων,
εἰς θείαν κατοίκησιν τοῦ Παντοκράτορος.

Θεοτοκίον.

Ο οἶκος ὁ πάμφωτος, τοῦ Ποιητοῦ πάσης κτίσεως, ὁ θρόνος ὁ ἔμψυχος τοῦ Παντοκράτορος, ἀνυμνεῖσθω μοι, ἡ μόνη Θεοτόκος, Χριστὸν γὰρ ἐκύησε, κόσμον καινίζοντα.

ᾠδὴ γ´. Τοὺς Σοὺς ὑμνολόγους.

Νοὸς τὰς κινήσεις κατευθύνων, σοφῶς τοῖς προστάγμασι Θεοῦ, Ἀρχιερεὺς θεόληπτος, οἷα Προφήτης ἔνθεος, ὧ Ζαχαρία πέφηνας, τοῦ Βασιλέως τῆς Κτίσεως.

Πλήρης φωτισμοῦ ἐπουρανίου, ὑπάρχων ἱερεύσας πιστῶς, Θεῷ τῷ Παντοκράτορι, καὶ τὰς ἀρχὰς εἰσδέδεξαι, τῆς τοῦ Χριστοῦ λαμπρότητος, τοῦ σαρκωθέντος δι’ ἔλεος.

Ρήμασι τοῖς θείοις τοῦ Ἀγγέλου, ἀπείθειαν δείξας σιωπὴν, ἐδέξω καὶ ἀνύμνησας, λυθέντος σου τοῦ στόματος, Θεὸν ὅτε ἐν γήρατι, ἡ σὴ γυνὴ υἱὸν τέτοκεν.

Θεοτοκίον.

Ορέων ἀπάντων ὑπεράνω, ἐδείχθης τὸ ὄρος τοῦ Θεοῦ, τὸ πῖον καὶ κατάσκιον, ταῖς ἀρεταῖς Πανάχραντε, ὥς οἱ Προφῆται ἔφησαν, θείῳ λαμπόμενοι Πνεύματι.

Διάσωσον, ἀπὸ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους Ἱεράρχα, τοὺς εἰς σὲ τὴν ἐλπίδα ἔχοντας, ὥς μέγα Κυρίου θεράπων.

Ἐπίβλεπον...

Κοντάκιον. Πρεσβεία θερμή.

Προφῆτα πανάγιε, καὶ θεῖε διάκονε, τὴν μνήμην τὴν σὴν, ὥς ἄνθος εὐωδέστατον, τιμῶντες ἐορτάζωμεν, καὶ φαιδρῶς ἀλαλάζωμεν· μὴ ἐάσης ἡμᾶς καταπιεῖν ἐχθρὸς ὁ παμβέβηλος.

ᾠδὴ δ´. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Στόματι ἠὺλόγησας, τὸν Ποιητὴν, ὅτε Ἑλισάβετ ἐκτέτοκε, τὸν Ἰωάννην, Ζαχαρία ἐκβοῶν· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ ποίων καινὰ καὶ παράδοξα.

Ἀρχιερωσύνης τῆς νομικῆς, τὴν στολὴν τὴν θεῖαν ἐνδέδυσαι,
καὶ τὰς θυσίας, κατὰ νόμον τῷ Θεῷ, προσήγαγες μακάριε,
τεταπεινωμένῳ φρονήματι.

Δύναμιν ἐν γήρατι ἀναλαβών, ἔτεκες υἱὸν τὸν ὑπέρτατον,
πάντων Ἁγίων, Ζαχαρία ἱερέ, λυθείσης τῆς στειρώσεως, νεύσει
θεϊκῇ τῆς εὐνέτιδος.

Θεοτοκίον.

Ὡφθης ὑπερτέρα πάντων κτιστῶν, ὁρατῶν ὁμοῦ ἀοράτων τε,
ὡς τετοκυῖα, τὸν τῶν ὅλων Ποιητὴν, διὸ καμὲ ὑπέρτερον, δεῖξον
Θεοτόκε τοῦ χειρόνος.

Ὡδὴ ε΄. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Σαρκὶ ὡς ἐώρακας, τεχθέντα τὸν Ὑπέρθεον, Κόρη Ζαχαρία ἐξ
Ἀχράντου, ἔγνωσ τοῦ νόμου τὸ πέρας Ἁγιε, καὶ τῆς διαθήκης τῆς
καινῆς, τὰς ἀρχὰς μεμύησαι, ὡς φωτὸς θεοῦ ἔμπλεως.

Ὁ νοῦς σου λαμπόμενος, ταῖς πρὸς τὸ θεῖον νεύσεσιν, ἔνδον
τῶν ἀδύτων ὡς ἐχώρεις, οἰκονομίας Χριστοῦ μεμύησαι, μάκαρ
Ζαχαρία ἱερέ, τὸ φρικτὸν μυστήριον, δι' οὗ πλάνης ἐρρύσθημεν.

Ἰέρευσας Ἁγιε, ἐν τύποις μὲν τὸ πρότερον, καὶ σκιᾷ τοῦ νόμου
Ζαχαρία, νῦν δὲ ἀμέσως Θεῷ ἱστάμενος, πρέσβευε ἀεὶ ὑπὲρ ἡμῶν,
τῶν ἀνευφημούντων σε, ὡς Κυρίου θεράποντα.

Θεοτοκίον.

Ζωῆς με τῆς κρείττονος, ἐχθρὸς ὁ δολιότροπος, πάλαι
ἀπεμάκρυνε Παρθένε, ἀλλὰ τὸν πάντων τεκοῦσα Κύριον, πάλιν με
ἀνήγαγες Ἀγνή, πρὸς δόξαν τὴν ἄφθαρτον, διὰ τοῦτο δοξάζω Σε.

Ὡδὴ στ΄. Τὴν θεῖαν στάσιν.

Ἀπρὶν ἰδεῖν ἐπεθύμησαν, Προφῆτα Ζαχαρία οἱ Δίκαιοι, ἰδὼν
ἐδόξασας, Χριστὸν παιδίον γενόμενον, ἐκ τῆς Ἀγνῆς Παρθένου,
δι' ἀγαθότητα.

Χαρᾶς ἐπλήσθης ὡς ἔβλεψας, τεχθέντα Ἰωάννη τὸν
Πρόδρομον, καὶ ἀποθέμενος, τὴν σιωπὴν ἐπευλόγησας, Προφῆτα
Ζαχαρία, τὸν Παντοκράτορα.

Αδιαλείπτως ικέτευε, ὁμοῦ σὺν Ἰωάννῃ δεόμεθα, Χριστὸν τὸν Κύριον, καὶ Ἐλισάβετ τοῦ διδόσθαι, ἡμῖν ὃ Ζαχαρία, πταισμάτων ἄφεσιν.

Θεοτοκίον.

Πάβδος ἐδείχθης θεόβλαστος, ὡς ἄνθος ἀποτίστως βλαστήσασα, Χριστὸν τὸν Κύριον, Θεογεννῆτορ Πανάχραντε· διὸ τὰς τῶν παθῶν μου, βλαστήσεις ἔκτιλλον.

Διάσωσον, ἀπὸ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους Ἱεράρχα, τοὺς εἰς σὲ τὴν ἐλπίδα ἔχοντας, ὡς μέγα Κυρίου θεραπείων.

Ἀχραντε...

Κοντάκιον. ᾠχος γ'.

Ο Προφήτης σήμερον καὶ Ἱερεὺς τοῦ Ὑψίστου, Ζαχαρίας προὔθηκεν, ὁ τοῦ Προδρόμου γενέτης, τράπεζαν τῆς αὐτοῦ μνήμης, πιστοὺς ἐκτρέφων, πόμα τε δικαιοσύνης τούτοις κεράσας, διὸ τοῦτον εὐφημοῦμεν, ὡς θεῖον μύστην Θεοῦ τῆς χάριτος.

Προκείμενον. *Σὺ Ἱερεὺς εἰς υἱὸν αἰῶνα, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.* **Στ.** *Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου, κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἄν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου, ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.*

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (ΚΓ', 25-26): Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους·...

Δόξα. Ταῖς τοῦ σοῦ Προφήτου... **Καὶ νῦν.** Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Ἰδιόμελον. ᾠχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Στίχ. Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με...

Προφῆτα θεσπέσιε, ἡ παναγία σου μνήμη, σήμερον ἐξέλαμψε ὥσπερ ῥόδον ἀμάραντον καὶ ἐφαίδρυνε ἅπαντα πιστῶν τὰ συστήματα. Καὶ νόσους ἐφυγάδευσε καὶ ἐχθροῦ τὰ πλήστα τεχνάσματα. Καὶ παθῶν ἀνιάτων θεραπείων ὡς ἰατρὸς ἀρράγέστατος, πρεσβείαν προσάγων, ὡς μέγας μεσίτης πρὸς Θεόν, καὶ πάντα καταφεύγοντας ὑπὸ τὴν σκέπην σου φρούρησον ἀοίδιμε.

Ὁδὴ ζ'. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Γερωσύνης νομικῆς, τύπος Ζαχαρία ἐδείχθη, καὶ τὰ τῆς χάριτος σαφῶς, ἐμυήθης κραυγάζων μυστήρια· Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Αἶμα ἐκχέας σου σοφέ, ὑπὲρ τῆς Ἀχράντου Παρθένου, μέσον ναοῦ ἀποκτανθείς, καὶ θυσιαστηρίου ὡς γέγραπται, μαρτυρίου διάδημα, Ζαχαρία ἐκομίσω παρὰ Κυρίου.

Γνούς διανοία καθαρᾷ, τὸ τετελεσμένον ἀρρήτως, τῆς σωματώσεως Θεοῦ, ἐκ Παρθένου Ἀγίας μυστήριον, Θεοτόκον πανάφθορον, τὴν αὐτὸν ἐκτετοκυῖαν μάκαρ κηρύττεις.

Θεοτοκίον.

Ἐν τῷ ναῷ τῷ κοσμικῷ, Σὲ καθυπεδέξατο χαίρων, ὡς Ἱεράρχης ἱερός, Ζαχαρίας Θεοτόκε κραυγάζων Σοι· χαῖρε Πάναγνε Δέσποινα, ὁ ναὸς ὁ καθαρώτατος τοῦ Δεσπότη.

Ὁδὴ η'. Αὐτρωτὰ τοῦ παντός.

Πεῖθροισ θείων αἱμάτων μακάριε, τὴν στολὴν τὴν ἁγίαν ἐλάμπρυνας, καὶ πρὸς ναὸν οὐράνιον, μεταβέβηκας χαίρων, Ζαχαρία, ὑπὲρ πάντων πρεσβέων πρὸς Κύριον.

Ακηλίδωτον βίον διήνυσας, ὡς Προφήτης Θεοῦ ἐνθεώτατος, καὶ τοῦ Χριστοῦ τὴν σάρκωσιν, κατιδεῖν ἠξιώθης Ζαχαρία ἱεράρχα, καὶ Μάρτυς θεόληπτε.

Σὼ υἱῷ προφητεύων προέλεγες, τοῦ Ὑψίστου Προφήτης καὶ Πρόδρομος, κληθήσῃ τέκνον Ἅγιον, προπορεύσῃ γὰρ τούτου, τοῦ ἐτοιμάσαι, τὰς ὁδοὺς εἰς εὐθεΐαν ἐπίβασιν.

Θεοτοκίον.

Ἰησοῦν τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον, ἀπορρήτως τεκοῦσα Πανάμωμε, τῆς δεσποτείας ρῦσαί με, τοῦ δραπετοῦ τυράννου, ἐκδυσωπῶ Σε, σωτηρίας πρὸς τρίβον με ἄγουσα.

Ὁδὴ θ'. Λίθος ἀχειρόμητος.

Μύστης μυστικῶν θαμάτων, οἷα Προφήτης τοῦ Κυρίου, καὶ Ἀρχιερεὺς θεοφόρος, καὶ Μάρτυς ὥφθης οἰκείῳ αἵματι, διό σε μακαρίζομεν, ὦ Ζαχαρία παμμακάριστε.

Όλην τῆς Ἀγίας Τριάδος, ἤδη δεχόμενος τὴν αἴγλην, καὶ τῆς ὑπὲρ νοῦν εὐφροσύνης, Προφητομάρτυς καταξιούμενος, ὃ Ζαχαρία πρέσβευε, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν εὐφημούντων σε.

Υμνοῖς καὶ ᾠδαῖς δὲ τιμῶμεν, καὶ ἐκβοῶμέν σοι Προφῆτα· σὺν τῷ Βαπτιστῇ Ἰωάννῃ, καὶ Ἑλισάβετ τῇ σῇ εὐνέτιδι, ἀπαύστως καθικέτευε, ἡμῖν διδόναι θεῖον ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Υδωρ ἀφθαρσίας μοι βλῦσον, οἷα πηγὴ ζωῆς ναμάτων, κεχαριτωμένη Παρθέने, καὶ τῶν παθῶν μου σβέσον τοὺς ἄνθρακας, ἵνα ὑμῶ Πανύμνητε, τῆς Σῆς χρηστότητος τὸ μέγεθος.

Τό Ἄξιον ἐστὶν καὶ τὰ Μεγαλυνάρια.

Χρῖσμα κατὰ νόμον περιβληθείς, Θεῷ τὰς λατρείας, ἀναφέρεις τὰς τοπικάς, καὶ τὴν τῶν συμβόλων, φανέρωσιν κηρύξας, Προφῆτα Ζαχαρία, ξίφει ἐκτέμνησαι.

Χρίσματι ἀγίῳ Ἀρχιερέυς, ὥφθης ἐν τῷ νόμῳ, Ζαχαρία ὡς ἀληθῶς, καὶ ὑπὲρ Κυρίου, τὸ αἷμά σου ἐκχέας, Προφητομάρτυς θεῖος ἐδείχθης Ἅγιε.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων... **Τρισάγιον καὶ Ἀπολυτίκιον.**

40 Κύριε ἐλέησον

Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Δεῦτε οἱ φιλόθεοι πιστῶς, δεῦτε τῶν δικαίων οἱ πάντες ἐορτάσωμεν τὴν ἀγίαν πανήγυριν τοῦ Ἱεράρχου Χριστοῦ, καὶ ἀξίως τιμήσωμεν αὐτὸν ἐκβοῶντες· ῥῦσαι πανάγιε πάντας ἡμᾶς, νόσων καὶ παντοίων κινδύνων, καὶ πάσης αἰρέσεως Ζαχαρία ταῖς πρεσβείαις σου.

Δέσποινα πρόσδεξαι... **Τ**ὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου...

Δί’ εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.